

לא רואים ממטר. נסיעה שגרתית בהודו

מסע עסקים בטיולית צבאית

גם איש עסקים שתכנן נסיעה של 5 כוכבים להודו, עלול למצוא את עצמו על אוטובוס מקרטע כאחרון התרמילאים, בדרך לפגישה שלא תתקיים

מאת **עו"ד ענת ברנשטיין רייך**

עיצומו של מסע עסקים בהודו מצאתי את עצמי באוטובוס מקרטע שמזכיר טיולית צבאית, העושה דרכו בעצלתיים בדרך שבין ג'ייפור לדלהי. על המפה המרחק בין שתי הערים הוא בסך הכל 258 קילומטרים, קצת יותר משעתיים נסיעה בכביש סביר, שהפכו למסע שנמשך יותר מעשר שעות בערפל מוחלט. זה היה אחד הלילות הקשים, הקרים והמתנשמים בחיי. לעיתים גם מסע עסקים שתוכנן בקפידה הופך בהודו לטיול תרמילים מורט עצבים. הנה סיפור קטן ועשרה טיפים שיסייעו להתמודד עם התלאות שהמציאות בהודו מזמנת. המסע שלי לא היה אמור לכלול את "האוטוסטרדה" שבין ג'ייפור לדלהי. את המרחק בין שתי הערים הייתי אמורה לעבור בטיסה שיוצאת משרה התעופה של ג'ייפור שבמדינת ראג'סטאן. הטיסה נדחתה שוב ושוב בגלל הערפל הכבד ששרר בדלהי.

טיפ ראשון: קחו בחשבון שבדלהי שורר ערפל מדצמבר עד פברואר וטיסות ממנה ואליה עלולות להתעכב. בסוף המטוס המריא אך מעל דלהי הודיע הטייס שעקב הערפל לא נוכל לנחות וחזרנו על עקבותינו לג'ייפור.

טיפ שני: יש חברות תעופה המפעילות מטוסים עם מכשור לנחיתה בערפל, לכן חשוב לבדוק עם מי אתה טס לדלהי. בג'ייפור העמידו לרשותנו טיולית ונאמר לנו כי הנסיעה לדלהי תארך 6-5 שעות. גם אני, שתמיד ממליצה להוסיף מקדם לכל אומדן זמנים בהודו, לא שיערתי שהפעם יאילץ להכפיל את אומדן הזמן הצפוי.

טיפ שלישי: אין להניח שמחירות הנסיעה הממוצעת בהודו היא 80 קמ"ש. 50-30 קמ"ש תהיה הערכה קרובה יותר למציאות. במחצית הדרך הטיולית עצרה לפתע אחרי שיירה ארוכה ולא היה לאף אחד מושג מתי תימשך הנסיעה. החשש בקרב הנוסעים היה כי הפקק נבע מהפרעות לתנועה של הגוג'ארים, קבוצה אתנית התובעת ממשלת ראג'סטאן לשריין לה אחוז קבוע של משרות במקומות העבודה בשירות הציבורי, תביעה שנענתה בסופו של דבר. עצרנו ליד חושה ששימשה כפונדק דרכים. איתרתי שקע חשמלי ואצתי להטעין את הטלפון הנייד על מנת להודיע שאני מאחרת לפגישות בדלהי. אלא שאז התברר שאין קליטה.

טיפ רביעי: בהודו רהבת הידיים עדיין אין ביסו מלא לרשת הטלפונים הניידים. יש להתכונן לאפשרות שהטלפון הנייד לא יהיה זמין בשבאמת צריך אותו.

כמה הודים בצד הדרך הבעירו אש. הצטופתי עמם, כאחרונת ההומליסים.

טיפ חמישי: בדלהי קר מאוד בין נובמבר לפברואר וצריך מעיל. זה קצת מבלבל כי במזמבוי חם באותה עת, ולכן לנסיעה המשלבת את שתי הערים הראשיות צריך לארוז שני סטים של בגדים.

אחרי שעתיים של המתנה הפקק השתחרר. הגעתי לדלהי בשעת צהריים עם התמוטטות עצבים קלה. כל שרציתי היה מקלחת חמה. ואז – שוב הפתעה.

טיפ שישי: גם במלונות הטובים בהודו לא תמיד יש מים חמים.

בצהרי אותו יום לבשתי צלם אנוש ובגמישות ההודית האופיינית עברו כל הפגישות לשעות אחר הצהריים.

בטיסה לישראל השתעשעתי בהכנת רשימת הקשיים שהם מנת חלקם של אנשי עסקים בהודו. חוץ מהתנועה בכבישים

שיכולה לשבש כמעט כל תכנון ולוח זמנים, ייתכן שתגיעו להודו ותגלו שהארס שעמו קבעתם בכלל לא נמצא בעיר. (טיפ קטן, מומלץ לודא יום לפני הטיסה כי הפגישה שלכם תתקיים כמתוכנן). אתם עשויים לגלות שאיתור כתובת של משרד הוא עניין של ניסוי וטעייה. טיפ שביעי: מומלץ להשתמש בשירותיו של נהג מקומי קבוע שידע לנווט אל היעד המבוקש ומכיר את היעדים הקבועים שלכם.

ללא קשר להקפדה על איכות המסעדות זיכרו כי אימודיום (תרופה נגד שלשול) היא פריט חובה בתיק הנסיעות – הרי לכם הטיפ השמיני – ובתי שימוש נקיים הם מחוזה נדיר מחוץ לבתי המלון. התכוננו לכך שבצרי הדרכים ובקור העז יקבצו גרבות ילדים קטנים ועירומים ולבכם ייקרע.

טיפ תשיעי: קחו את השאריות מהארוחה במסעדה ובקשו שיארוז אותן. תמיד תמצאו מישהו שישמח בהן בדרך.

היו מוכנים לכך שמכרזים בהודו נדחים שוב ושוב, ושייתכן שתצטרכו להגיש את אותו מכרז שלוש פעמים לפחות; שהחברות ההודיות מדברות בעד חודשנות אך מפתרות ליישם טכנולוגיות חדשות; שלא פעם בעיצומה של הדגמה חשובה תהיה הפסקת חשמל ועד שהגנרטור יתחיל לפעול כבר תאבדו את הקשב של האנשים; ושיש ערים שיוצאת אליהן רק טיסה אחת ביום, אם בכלל.

טיפ עשירי: בשיקולי בחירת אתר להשקעה או לבניית מפעל בדאי לבדוק כמה זמן לוקח להגיע אליו מישראל.

זיכרו שהודו היא לא ריצת מאה מטר, אלא מרתון תובעני שבסופו סיפוק רב. אתם מוזמנים להצטרף למרוץ. ■

הכותבת היא חנ"לית משותפת ב־A&G Partners סגנית יו"ר לשכת המסחר ישראל-הודו, נשיאת אגודת הידידות ישראל-הודו. לתגובות: anat@angp.net